

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRİK , 1919-20, s. 46. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591135535776/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

udaf Engle, hvilke de fleste Skribenter udi Oldkirken, *Lactantius, Irenæus, Justinus, Tertullianus* og andre have opdigtet ud af det Sted i Genesi VI, 2 og 4, vrangeligt baade læst og udlagt, samt ud af den falskelig saakaldte *Enochs Bog*¹⁾. Siden erindrede jeg ham om adskillige, der havde baaret Navnet *Spurius: Carvilius, Melius, Nautius, Postumius* og andre, hvem man mødte dels i den romerske Historie, dels i Gruteri Indskrifter; ligeledes hvad der om Navnet *Spurius* fremføres af *Isidoro* og *Plutarcho*, samt om den af de Lovkyndige gjorte Forskel mellem uægte Børn indbyrdes²⁾. Omsider mindede jeg ham om *de navnkundige Statsmænd af uægte Byrd*³⁾, fødte i forborgne og lønlige Ægteskaber, som min Hukommelse havde til Rede. Disse vare blandt mange andre:

*Alexander Magnus*⁴⁾, hvem jeg ledes til at tro sat i Verden af en uvis Fader, ej blot formedelst Grækernes forblommede Snak om hans Moders, *Olympiadis*, Omgængelse med en Slange, men ogsaa paa Grund af selve *Philippi* Mistanke, hvilken efter *Justini* Vidnesbyrd forskød sin Hustru som befunden i *Hor*⁵⁾.

Publius Scipio Afrizanus, hvis Indgang siges i ingen Maader at være forskellig fra *Alexandri* (thi ogsaa *Scipionis* Moder undfangede i Ægtemandens Fraværelse, liggende alene⁶⁾), altsaa ved en Slange), og hvo gør sig desaarsag ej med god Grund Tanke om at han er avlet af fremmed Slægt? Thi at han ikke, lige saa lidt som *Alexander*, har kunnet avles af en Dæmon, er aabenbart deraf, at baade

at Forplantelse sker ud af en vis Materie, og at alt, som avler, avler sin egen Lige, hvilket staa fast i de naturlige Videnskaber.

Ptolemæus, af *Antonio* beskikket til Konge i Ægypten, *Cleopatæ* Søn med *Cæsare*, efter hvem han ogsaa fik Tilnavnet *Cæsario*, saare lig sin Fader baade i Skabning og Gang, om hvilken kan ses hos *Suetonium* og hans Fortolkere⁷⁾.

Themistocles, der af *Plutarcho* i Begyndelsen af hans Levned siges at være uægte paa mødrene Side⁸⁾, og som gik sammen med de uægte Børn til *Kynosarges*, en Skole udenfor Atheniensernes Mure, som var indviet til *Hercules*, uægte Søn af dødelig Moder, etc.

Drusus Germanicus, hvem man mistenkte for at være avlet af hans Stiffader i Ægteskabsbruds Omgængelse, hvilke Ord ere *Suetonii* i hans *Claudii* Levned⁹⁾.

*Leotychides*¹⁰⁾, om hvem *Nepos* siger i *Agasilai* Levned: Kong *Agis*, *Agasilai* Broder, var død og havde efterladt Sønnen *Leotychidem*, hvem han ej havde vedkendt sig.

Til sidst bød jeg Manden overveje, om ikke *Ancus Marcius*, Romernes Konge, bør henføres til dette Folkefærd, om hvilken *Seneca* siger¹¹⁾: *Anci Fader findes ikke* (hvad nogle ej uden Grund udlægge: omtalt af *Skribentere*); fremdeles *Fabius Maximus*, hvem nogle hos *Plutarchum*¹²⁾ sige født af en Nymphé, andre af en indfød Kvinde, som havde haft Omgængelse med *Hercule* ved Floden *Tiberim*; endvidere *Lucius Otho*, Kejser *Othonis* Fader, som var Kejser *Tiberio* saa nær og ham saa lidt ulig i